

Skatteministeriet

20. juni 2022
J.nr. 2022-4599

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 584 af 24. maj 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere artiklen ”Renter af skattekrav” udgivet i Revision & Regnskabsvæsen, nr. 5 - maj 2022 p. 46, herunder den afsluttende bemærkning om at man burde ”sætte et analysearbejde i gang med henblik på at skabe en lovgivning, som er til at forstå.”

Svar

I artiklen omtaler professor, dr.jur. Niels Winther-Sørensen forskellige problemer, der knytter sig til renter af skattekrav. I det følgende gengives og kommenteres artiklens hovedpunkter.

1. I artiklen gennemgås først skattelovgivningens rentebestemmelser vedrørende fysiske personers indkomstskat og dernæst rentebestemmelserne vedrørende skattekrav mod selskaber m.v.

Dernæst kommer forfatteren ind på indeholdelsen og betalingen af udbytteskat. I den forbindelse kommenteres et notat oversendt til Folketingets Skatteudvalg den 24. juni 2020 (Skatteudvalget 2019-20, SAU Alm. del – Bilag 374, Offentligt), hvor det oplyses, at Skattestyrelsen var blevet opmærksom på, at der i 42 sager om kildeskat af udbytter, renter og royalties var blevet opkrævet 4,5 mia. kr. for meget i renter. Af notatet fremgår, at det tidligere fejlagtigt var blevet lagt til grund, at der skulle beregnes renter fra det tidspunkt, hvor der burde være sket indeholdelse. I stedet kunne der først beregnes renter ved udløbet af betalingsfristen på 14 dage i opkrævningslovens § 5.

Forfatteren anfører, at det af notatet ikke fremgår, hvilke hjemmelsmæssige overvejelser der ligger til grund for den ændrede vurdering, og at Skattestyrelsen har afvist at udlevere det notat fra Kammeradvokaten, som lå til grund for den ændrede vurdering, med henvisning til at udtalelsen indgik i verserende retssager. Forfatteren finder det utilfredsstillende, at man ikke automatisk får en mere oplysende redegørelse for de hjemmelsmæssige overvejelser, der ligger til grund for, at Skattestyrelsen efter mere end 10 år pludselig ændrer sin vurdering af rentespørgsmålet.

Kommentar

Jeg vil i den forbindelse henvisne til notat af 28. september 2020 sendt til Skatteudvalget (Skatteudvalget 2019-20, SAU Alm. del – Bilag 447, Offentligt), hvori Skattestyrelsen oplyser om baggrunden for den forkerte anvendelse af rentereglerne i de 42 kildeskattesager. Af notatet fremgår, at det daværende SKAT's juridiske afdeling i 2017 vurderede rentereglerne på området. Det blev her konkluderet, at opkrævningslovens rentebestemmelser skulle anvendes, herunder at renter skulle beregnes med virkning fra 14 dage efter påkrav i henhold til opkrævningslovens § 5, stk. 1. Den juridiske vurdering havde dog et specifikt fokus på håndtering af renter på udbytteområdet og skulle anvendes et andet sted i organisationen end der, hvor renter i kildeskattesagerne blev håndteret. Vurderingen fik af samme årsag ikke betydning for administrationen i kildeskattesagerne. I foråret 2019 dannede en række spørgsmål specifikt vedrørende forrentning af kildeskattesager grundlag for, at Skattestyrelsen anmodede Kammeradvokaten om en vurdering.

Kammeradvokaten afgav den 11. maj 2020 sin endelige udtalelse om anvendelsen af opkrævningslovens § 5, stk. 1, i forhold til krav, der rettes mod selskaber, der er indeholdelsespligtige for udbytteskat, royaltyskat og renteskat.

2. Forfatteren redegør herefter for opkrævningslovens § 5, der indeholder en betalingsfrist på 14 dage regnet fra påkravet om betaling af skatter og afgifter, der ikke er blevet angivet korrekt til Skatteforvaltningen, og henviser bl.a. til Skatteforvaltningens Juridiske Vejledning, afsnit A.D.8.3.1, hvor det med henvisning til bestemmelsens forarbejder anføres, at en betaling inden for fristen indebærer, at der ikke beregnes renter. Forfatteren anfører, at man kan undgå renteberegning, hvis man helt undlader at indberette eller indberetter for lavt, mens der skal beregnes renter fra sidste rettidige betalingsdag, hvis man indberetter korrekt, men ikke betaler.

Kommentar

Det virker urimeligt, at en virksomhed kan opnå en rentemæssig fordel ved fx at angive et for lavt momsbeløb, idet det i angivelsen manglende momsbeløb først vil blive forrentet fra udløbet af den 14-dages betalingsfrist, hvorimod en virksomhed, der angiver korrekt, men ikke kan betale inden for betalingsfristen, skal betale renter fra udløbet af den ordinære betalingsfrist. På baggrund heraf har regeringen den 4. maj 2022 fremsat lovforslag nr. L 196, hvorefter 14-dages fristen udgår af opkrævningslovens § 5. Ændringen vil indebære, at der i alle tilfælde – også ved for lave angivelser – vil skulle beregnes renter tilbage i tid – dvs. fra udløbet af den ordinære betalingsfrist. Folketinget har vedtaget lovforslaget den 9. juni 2022.

3. Forfatteren anfører dernæst, at det af Skatteforvaltningens Juridiske Vejledning, afsnit A.B.5.2, fremgår, at der ikke beregnes renter af et efter opkrævningslovens § 4 eller § 5, stk. 2, skønmæssigt fastsat skatte- og afgiftsbeløb, som betales inden for 14-dages fristen, mens beløbet skal forrentes fra den dag, hvor Skatteforvaltningen fremsatte påkrav om betaling, hvis ikke beløbet betales inden for de 14 dage. Forfatteren anfører, at dette næppe kan være korrekt.

Kommentar

Skattestyrelsen har oplyst, at man er enig i, at vejledningen ikke korrekt gengiver rentereglen. Der beregnes først renter fra udløbet af de 14 dage. Skattestyrelsen oplyser endvidere, at fejlen vil blive korrigeret i næste udgave af vejledningen.

4. Dernæst kommenterer forfatteren på rentespørgsmålet i verserende retssager vedrørende skatter og afgifter. Forfatteren omtaler bl.a. den situation, hvor skatteyderen får medhold i en skattesag, fx i Landsskatteretten, og Skatteministeriet herefter vælger at indbringe afgørelsen for domstolene. Forfatteren kommer endvidere ind på flere nyligt afsagte domme om emnet, bl.a. den seneste fra den 31. marts 2022 vedrørende selskabet Heavy Transport Holding Denmark ApS.

Kommentar

Jeg kan herom oplyse, at landsretterne i flere domme har tiltrådt, at der ikke er hjemmel til, at skatteyderen frivilligt kan indbetale det omtvistede beløb med henblik på at undgå forrentning, mens retssagen verserer, hvis skatteyderen tidligere har fået medhold i det administrative system eller ved en lavere retsinstans.

Senest er Østre Landsret imidlertid i dom af 31. marts 2022 vedrørende Heavy Transport Holding ApS nået frem til, at Skatteministeriet var afskåret fra at kræve renter af det omtvistede beløb, i perioden fra skatteyder fik medhold ved Landsskatteretten og indtil domsafsigelsen ved landsretten, fordi selskabet i denne periode ikke havde mulighed for frivilligt at deponere beløbet med henblik på at undgå forrentning.

Det bemærkes, at dommen er anket til Højesteret af begge parter, og at jeg generelt ikke kommenterer på verserende retssager.

Jeg forstår udmærket de hensyn, som kan tale for at indføre en mulighed for frivilligt at indbetale eller deponere det omtvistede beløb. Omvendt skal det bl.a. overvejes, om en deponeringsordning, der gør det muligt at berostille den nuværende forrentning af det omtvistede beløb, vil indebære afledte konsekvenser for de offentlige finanser.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 527 af 3. maj 2022 (alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg.

5. Endelig opfordrer forfatteren til, at renter af skattekrav gives øget fokus. Reglerne kan give uheldige incitamenter og føre til urimelige konsekvenser, ligesom de ifølge forfatteren er alt for komplicerede. Derfor bør man ifølge forfatteren igangsætte et analysearbejde med henblik på at skabe en lovgivning, som er til at forstå.

Kommentar

Skatteministeriet har fokus på, om skatte- og afgiftslovgivningen kan forbedres, og det gælder også rentereglerne.

Med vedtagelsen af L 196 er der taget et stort skridt i retning af at indføre en større rimelighed i rentereglerne. Det gælder ikke mindst med hensyn til de i artiklen omtalte uheldige incitamenter til at angive for lave momsbeløb m.v. Med fjernelsen af den 14-dages betalingsfrist, der i dag finder anvendelse ved efteropkrævning som følge af urigtige angivelser, skabes for sådanne virksomheder en rentemæssig ligestilling med virksomheder, der angiver korrekt og til tiden, men blot ikke kan betale inden for betalingsfristen.

En anden væsentlig ændring vedrører tilfælde, hvor en skatteyder har holdt sin skattepligt til Danmark skjult, således som det var tilfældet i det sagskompleks, der benævnes »Panama Papers«. Ændringen indebærer, at sager med skjult skattepligt rentemæssigt vil blive behandlet på samme måde som sager, hvor en skatteansættelse ændres, fordi Skattestyrelsen ved dannelsen af den første årsopgørelse ganske vist havde kendskab til skatteydere skattepligt til Danmark, men ikke til den skattepligtige indkomst, som giver anledning til den

ændrede skatteansættelse for indkomståret. Der vil således i begge situationer blive beregnet renter tilbage i tid.

Jeg vil endelig bemærke, at der i 2021 er igangsat et større arbejde på tværs af Skatteforvaltningen med at udarbejde et samlet beslutningsgrundlag og en strategi for den langsigtede håndtering af krav på opkrævnings- og inddrivelsesområdet. Der kan i den forbindelse givetvis være behov for regelforenklinger i forhold til fx at harmonisere renterne og øge kvaliteten af stamdata for at understøtte et bedre samspil, fra et krav opstår, til det skal opkræves og senere inddrives i tilfælde af manglende betaling.